

[Aksel Larsen.]

ville også finde det yderst rimeligt, at der skal ske omvurdering, når salgsprisen er mindre end 50 pct. højere end den sidste vurdering, ligesom jeg finder det rimeligt, at en køber senere kan kræve den aftalte pris reguleret, når den afgiftspligtige grundstigning er konstateret.

Det er vanskeligt for mig at bedømme forslaget virkninger, hvis det bliver til lov i den skikkelse, det har. Jeg tror ikke, det kan bedømmes, før man kender resultaterne af vurderingen til efteråret. Hvis man vurderer blødt som hidtil, vil forskellen næppe blive stor. Det er jo sådan, at for skatteåret 1958-59 indbragte grundstigningsskylden til staten kun 12 mill. kr. Hvis man derimod, som loven egentlig byder, vurderer efter ejendommenes værdi i handel og vandel, kan afgiften blive en ganske betydelig grundbyrde, som under forudsætning af stagnation i grundpriserne kan presse arealer frem til salg. Det, det drejer sig om, er altså at få den rigtige vurdering, og dér er det nødvendigt at gøre opmærksom på, at der er uhyre forskel på vurderingen i de forskellige skyldkredse, og trods bestræbelserne ved den 11. vurdering af 1956 er der ikke tilvejebragt noget ensartet påligningsgrundlag.

Hvad grundstigningsskylden angår, gælder altså det forhold ganske som ved indkomstbeskatningen, at det er ligningseffektiviteten, det kommer an på, og her er der unægtelig stor træghed at overvinde hos de lokale myndigheder. Hvad der i øvrigt kan være at sige herom, og hvad jeg mener der burde og kunne gøres, skal jeg fremkomme med ved behandlingen af et andet lovforslag senere i dag.

Jeg er ikke blevet overrasket over de endda meget skarpe protester fra VK-partierne. Det var noget, man kunne forvente; men jeg vil tillade mig at sige, at jeg forstår ikke, at man protesterer så vildt og voldsomt, og at man optræder, som om her foregik en regulær udplyndring af en del af befolkningen. Forholdet er det, at ejendomsskatterne er udskrevet næsten uforandret i de senere år. Ejendomsskatterne var i 1957-58 600 mill. kr., i 1958-59 600 mill. kr. og i 1959-60 685 mill. kr. De har altså været næsten uforandrede, og de udgør en meget ubetydelig del af den samlede skatteud-

skrivning på 8-9 milliarder kr. til stat og kommuner. I den forbindelse bemærkes det, at de statslige ejendomsskatter kun indbringer 111 mill. kr. Jeg vil synes, at når forholdet er sådan, er det i grunden nødvendigt at få en mere rimelig ejendomsbeskatning, og derfor finder jeg ikke, at de voldsomme indsigelser fra venstre og de konservative er berettigede.

I øvrigt er det vanskeligt at komme med en egentlig vurdering af et lovforslag som dette, fordi det kun kan vurderes sammen med de øvrige lovforslag, regeringen har fremsat. Det forekommer mig, at hele det kompleks af lovforslag vedrørende ejendomsbeskatningen og jordsalg o. s. v., som regeringen er kommet med, betyder visse fremskridt, men det kan forbedres ganske betydeligt.

Jeg tillader mig her at komme med en henstilling til regeringen og regeringspartierne. Vi har fået at vide, at venstre og de konservative er mere end forbitrede modstandere af det forslag, vi nu behandler, og det signaliserer vel, at de ikke vil være synderlig begejstrede for de forslag, som kommer til behandling senere, og som hænger sammen med dette. Ja, det får vi se at overleve; men det, jeg vil henstille til regeringen og regeringspartierne, er, at man skal ikke glemme, at regeringen og regeringspartierne har flertallet i denne sal, og hvis venstre og de konservative oprettholder den stilling til lovforslagene, de har signaliseret her ved første behandling af dette lovforslag, behøver man ikke at give koncessioner til dem, således som man har gjort det i andre tilfælde.

Finansministeren (Philip): Det lovforslag, der er til drøftelse i dag, må ses i sammenhæng med de andre lovforslag, der enten har været eller kommer til drøftelse; årsagen til, at hele dette lovkompleks er blevet fremsat, er de stærke prisstigninger på en del af landets grunde, der har fundet sted i den senere tid. Grunden til denne prisstigning må man søge i forskellige forhold, men jeg tror ikke, man kan søge den i det forhold, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på.

Det ærede medlem syntes at have den opfattelse, at når priserne nu pludselig begyndte at stige, skyldtes det, at det offent-